

Sygn. akt II K 344/19

1 Ds. 545.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.11.2019r., 07.01.2020r., 06.10.2020r.

sprawy **T. F.**

syna J. i B. z domu D.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od listopada 2018 roku do czerwca 2019 roku Ś. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniej A. F. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 maja 2018 roku sygn.. akt XIII RC 2892/17 skutkiem czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, a nadto naraził również małoletnią A. F. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 22 grudnia 2010 roku sygn.. akt. IIK 715/10 popełnione w okresach od grudnia 2004 roku do 25 stycznia 2006 roku oraz od stycznia 2007 roku do lipca 2007 roku i od grudnia 2007 roku do marca 2010 roku na kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, której to następnie wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 października 2015 roku, którą to odbył w okresie od 22 sierpnia 2014 roku do dnia 30 października 2104 roku oraz od dnia 02 listopada 2014 roku do 25 sierpnia 2015 roku w systemie dozoru elektronicznego,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **T. F.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy czym ustala, że czynu tego dopuścił się w okresie od października 2018 roku do końca stycznia 2019 roku, tj. przestępstwa z art. 209 § 1 i 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 209 § 1a k.k., wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 344/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. F.	I	I	Sąd wymierzając karę oskarżonemu T. F., baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego

oskarżonemu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy.

Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki do orzeczenia wobec T. F. sankcji o charakterze wolnościowym i wymierzył mu za popełnione przestępstwo karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd nie tracił w tym przypadku z pola widzenia faktu, iż oskarżony działał w warunkach art. 64 § 1 k.k., lecz miał na uwadze również to, że długość ustalonego okresu nie alimentacji nie była znaczna, jak i okoliczności oraz charakter popełnionego występku, przemawiają za łagodniejszym potraktowaniem oskarżonego. Przestępstwo, którego dopuścił się T. F.,

		<p>stanowi specyficzny czyn zabroniony. Zdaniem sądu podstawowym celem reakcji prawno-karnej powinno być w tym przypadku uczynienie zadość prawnie chronionym interesom pokrzywdzonego bądź alternatywnie społeczeństwa, w sytuacji gdy instytucje publiczne przejmują obowiązek wypłaty nieregulowanych przez sprawcę alimentów. Osoba dopuszczająca się takiego przestępstwa, powinna dokonać stosownej odpłaty za ujemne konsekwencje swojego działania. Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że najbardziej przystającą formą karnoprawnego zadośćuczynienia za przestępstwo uporczywej niealimentacji, jest ograniczenia wolności sprawcy, polegające na zobowiązaniu go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. W karze tej materializują się bowiem nie tylko wychowawcze bodźce wpływające na osobę sprawcy ale również jest ona użyteczna społecznie.</p>
<p>2. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>		

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Uzasadnienie wyroku zostało ograniczone do rozstrzygnięcia o karze, zgodnie z art. 424 § 3 k.p.k.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, uznając iż zachodzą przesłanki opisane w art. 624 § 1 k.p.k.</p>	
<p>3. Podpis</p>		
<p>Sędzia Radosław Gluza</p>		

Sędzia Radosław Gluza